

Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krístan Dahl
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov

Blaðfólk: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórtinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eldesgaard

Útgevandi: P/Í Sosialurin
Úppseting: P/Í Sosialurin
Prent: P/Í Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 26
Argjum
11820
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 78
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Mønustingin á fyrsta aðalfundinum

MODURFELAGIÐ ella Føroya Fiskavirkning sum felagið eitur, hevur nú hildið sín fyrsta aðalfund. Á fundinum varð nevnd vald og somuleiðis varð stjóri tilnevndur.

Á AÐALFUNDINUM varð eisini staðfest, at øll framleiðslan hjá teimum fiskavirkjunum, sum kom at verða í Føroya Fiskavirkning, skal seljast gjøgnum Føroya Fiskasølu. Stjóri í Føroya Fiskavirkning verður stjóri á Føroya Fiska-

sølu seinastu árin.

TÁ stjórinn tók við sum fiskasølustjóri, gav hann alment lyfti um, at hann eftir fimm árum skuldi økja útflutningsvirðið hjá Føroya Fiskasølu við 1 milliard krónur. Tá eitt ár var liðið, kundu vit staðfesta, at útflutningsvirðið var fallið úr 1,9 niður í 1,8 mia. kr. Næsta árið fall tað úr 1,8 niður í 1,7 milliardir krónur.

UPPGÁVULYNDIÐ kom veruliga til sjóndar tá fiskasølustjórinn næstu ferð kom fram alment við síni áskoðan. Her var bert eitt at gera. Og tað var at innlima Føroyar í

felagsmarknaðin. Triðju ferð fingur vit at vita at tað búðu 15.000 fólk ov nógv í Føroyum. Fleiri fóru at klóra sær í nakk-anum og spurdu, um Føroya Fiskasøla nú fór at útflyta fólk, ístaðin fyri fisk?

VERULEIKIN er tann, at nógvir fiskakeyparar, hvørki vilja hoyra ella siggja Føroya Fiskasølu. Tað er bara ein sannroynd, at fiskasølu-monopolið hevur kostað føroyska samfelagnum dyrt, og hevur hetta verið galdandi í stjóratiðini hjá fleiri stjórum. Ikki bara í tíðini hjá nú fráfarandi stjóranum.

OKURSRENTAN, avtøkan av vrakarastovninum og vánaligt søluarbeiði, eru millum tær størstu orsøkirnar til, at føroyski fiskiðnaðurin og vinnulívið annars, eru komin í ta út av lagi vánaligu støðu, sum tey nú eru í. Og eftir øllum at døma skulu vit nú halda fram á somu leið.

AÐALFUNDURIN í Føroya Fiskavirkning fyrradagin bendi tiverri á at so verður. Og tá er spurningurin sera einfaldur. Hevur Føroya Fiskavirkning givið sær sjálvum mønustingin á tí fyrsta aðalfundinum? Hetta fer tíðin at vísa!
vj.

Sosialurin og samfelagsviðurskifti

Sverri Midjord svarar aftur teimum sjónarmiðum, sum hava verið í Sosialinum í seinastuni viðvíkjandi spurninginum um tey trý sjúkrahúsini

Sosialurin hevur í oddagreini nú um dagmar sett út í kortið hvussu tað eftir teirra meting skal fyrast sjúkrahús politikkur í Føroyum. Serliga er at leggja til merkis ta avgjördu støðu, sum blaðstjórinn hevur fyrri tí, sum skal vera í Tórshavn og harvið ímóti tí, sum er úti um landið. Hann sigur í síni oddagreini, at tað einasta rætta er at tað bert er eitt sjúkrahús og tað skal sjálvandi vera landssjúkrahúsið. Hini, sum hann tekur til, kunnu brukast til okkurt annað.

Tað at útjaðarin kann brukast til okkurt annað, eru jú so nógv dømi um, tá borgarar í suðurstreymi, gamlir og veikir, ikki kundu fáa innivís á heimi í teirra egu sókn, tá bar væl til at beina teir til Suðuroyar.

Tá Sosialurin ferð eftir ferð hevur givið Eiriki Lindenskov gott innivís fyri hansara ágangi, ikki bara ímóti Suðuroy, men eisini persónliga ímóti lögtingsmonnum, sigur teir vera lokalar, bert røkja sitt lokala valdømi og harvið bert hugsa um atkvøður, so

er tað löggið, at tað ikki er lokalt, tá tær somu lokalu atkvøðurnar ferð eftir ferð eru tær avgerandi fyri at fáa umboð vald, serliga á landsplani, tá t.d. avloysarin fyri Johan Nielsen, sála, varð valdur og tá sami persónur aftur hevur verið varamaður fyrri verandi fólkatingsmann, var atkvøðutalið júst hjá tí lokala á Tvøroyri við at tryggja tann valda búgvandi í Tórshavn.

Eg fari ikki at greina hetta meira út á hesum sinni, men er tað so at javnaðarfólk í Tórshavn kunnu vera okkum fyrri uttan, so eru ráð fyrri tí. Sosialurin livir eisini av at vit lokalu eru til og eigur ikki so avgjörður at taka støðu í slíkum málum, sum nú hetta, sum er sera viðbrekið. Dámilgari hevði verið um tit reiðuliga viðgjördu hetta mál, tí aftan fyrri hetta mál og hesa avgerð standa menniskju, og tey skuldi í hvussu er okkara flokkur sett fremst, og ikki sum blaðið og ávisur lokalpolitikari í Tórshavn, bert hugsa um hvat gagnar teirra øki sum ein skattainntøka.

Tá blaðstjórinn sigur, at vit mugu leggja okkum orðini hjá formanninum í ráðleggingarnevndini í geyma, tá hann sigur upp á spurningin um hvat hann heldur um trý sjúkrahús í Føroyum.

Hesin fremmandi maður visir til at vit hava eitt væl útbyggt veganet og villleiddur og fremmandur, sum hann er, er hann ikki kendur við tey veruligu viðurskiftini her hjá okkum. Tað er ikki altíð hvørki siglandi ella flúgvandi úr Suðuroy. Hann kennir ikki til viðurskiftini hjá teimum, sum búgva í útjaðaranum, men eitt dugir hann at lesa, og tað er tað, sum blaðstjórinn á Sosialinum mælir til. »Det går ikke an at financiere tre sygehuse på Færøerne«.

Tað, sum gongur týðuliga fram av greinini hjá blaðstjóranum á Sosialinum, er at hann av øllum alvi er farin í tað kórið, sum vil hava niðurlagt Suðuroyar Sjúkrahús. Tað at tað eru altíð nógv starvsfólk á Landssjúkrahúsinum, um vit sammeta grundarlagið við eitt sjúkrahús í Danmark, tað hevur ongan týðning fyri

Sosialin. Og hví ikki tvífalda seingjaplássini á Suðuroyar Sjúkrahúsi, sum ikki hevur fingið nakrar ábøtur síðani tað var bygt í 1953?

Tá tað sjálf við væl yvir 50 læknum í Tórshavn við teirra hjálparfólki ikki megna at røkja læknaðomið Føroyar, tí sjálvt við øllum teimum bestu viðurskiftum, so er Hotel Tórshavn í Keypmannahavn yvirskipað av sjúklingum, sum verða sendir til Ríkishospitalið.

Um blaðstjórinn á Sosialinum umboðar ta støðu, sum javnaðarflokkurin hevur í hesum máli og harvið brúkar teir pengar, sum hann fær fyrri ta sokallaðu politisku upplýsing, til hetta endamáli, so er betur at hetta verður tikið til eina flokspolitiska viðgerð.

Tí peningurin til politiska upplýsing, sum verður til-lutaður Sosialinum, skal ikki brukast at leggja eftir útjaðara sjúkrahúsum og teimum, sum har virka.

Sjúkrahúsin í Suðuroy og í Norðoyggjum verða ikki niðurlögð við tí endamáli at útbyggja Landssjúkrahúsið

til viðari avgreiðslu av sjúklingum til Ríkishospitalið, tað kunnu útjaðara sjúkrahúsin sjálvi gera, um tað verður neyðugt.

Fyri at venda aftur til tað, sum Eiriki Lindenskov skrivur, so er tað ikki rætt og tað er skeivt av tykkum at undirbyggja tykkara pástandir við villileiðandi upplýsingum, tað er ikki rætt, at vit hava forðað sjúkrahússtjóranum at siga sína hugsan, men vit hava víst á at hann ikki ber sonni tíðindi,

og tað er skaðiligt.

Tey sjúkrahúsin, sum eru bygd til tryggleika fyri tey, sum búgva úti um landið, verða ikki niðurlögð til frymmar fyri einari yvirbygging í Tórshavn.

Sverre Midjord